

fen kun maa betragtes som forfalden til Betaling, naar Forbrug finder Sted, og ingenlunde, skjøndt den erlægges ved Indførselen, kan ansees for, ogsaa da at være forfalden til Staten, som ogsaa maa antages at have erkjendt dette derved, at Afgiften kan erholdes tilbagebetalt, naar Udførsel atter finder Sted. Det er altsaa ikke saaledes, som den høitærede Minister meente, at det er Udførselen til Handel og Afsetning paa fremmede Steder, der betinger denne Afgifts Godtgjørelse; men som sagt, denne maa gjælde til enhver Tid, saalænge Afgiften bestaaer, og den kan ikke antages at tilfalde Statskassen, førend Forbruget finder Sted. Dette maa ogsaa tjene til Svar paa, hvad den høitærede 5te Landstingsmand for Kjøbenhavn (Orsted) bemærkede om det Slagtevæg, der indføres og benyttes i Kjøbstæderne, at Afgiften heraf skulde ansees for at være engang indgaaet i Statskassen, og at de skulde være pligtige til at erlægge denne Afgift paa Grund af den lange Tid, de havde havt Vægten i Brug. Jeg troer som sagt, at det er en Misforstaaelse af Afgiften, at antage, at den skulde tilkomme Statskassen forinden Forbrug af Gjenstanden virkelig finder Sted, og det holder jeg mig overbeviist om, at det er denne Grundsetning, hvorpaa de indirecte Afgifter ere byggede, og som man ikke bør fravige ved deres Bestemmelse. Men jeg troer derhos ogsaa — for at jeg endnu skal sige nogle Ord om dette Slagtevæg, at den høitærede Finantsminister maaskee ikke kjender Tilstandene ganske nøie, naar han mener, at der ogsaa erlægges Consumtionsgodtgjørelse for det Væg, som er tillagt i Byen selv. Jeg troer ikke dette finder Sted. Naar Slagtevæg indføres i en By, saa bliver det fra Toldvæsenets Side paabrændt et Stempel eller et Mærke, og Godtgjørelse for Væg, der udføres af Byen, finder ikke Sted, uden det er forsynet med dette Mærke, hvoraf følger, at der ingen Godtgjørelse kan havees for det Ungvæg, der tillægges og bliver ældre i Byen og saa derfra udføres. Det er ogsaa saaledes med Hensyn til Væg, der tillægges i Byen, at, naar Ciere ville føre det ud af Byen til Græsning paa Marken, saa bliver det paabrændt et interimistisk Mærke, som er forskelligt fra det Mærke, som paabrændes

Væg, der indføres til Byen, og dermed kan altsaa slet intet Misbrug finde Sted. Naar den ærede 2den Landstingsmand for Kjøbenhavn (Treschow) har meent, at denne Sag, saaledes som den nu foreligger i Lovforslaget, der er kommet fra det andet Thing, fandt sin Støtte i den almindelige Opinion, da kan det ikke Andet end glæde mig, at han deri finder et Argument. Der er Ingen mere end jeg, der kan ønske, at den almindelige Opinion maa have af den Vægt, som tilkommer den; men han vil vist med mig erkjende, at denne Opinion maaskee undertiden — ja maaskee vel ofte — fremkommer paa en Maade, hvorpaa man just ikke kan tillægge den af den Vægt, den gjør Fordring paa. Den kan undertiden vildledes baade fra oven og neden, og jeg troer virkelig, at, naar den kommer i en skjæv Retning, da er det Pligt for Enhver at søge at bekæmpe den, og jeg troer virkelig, at, dersom der ellers existerer nogen Opinion i denne Sag, da er den aldeles paa urette Veie, og derfor anseer jeg mig forpligtet til at modstige, at den skulde kunne give nærværende Foranstaltning nogen Støtte. Jeg troer, at jeg udtrykkelig, naar jeg sammenlignede Toldafgifterne med Consumtionsafgifterne, har bemærket, at der var den Forskjel mellem dem, at hine, som sagt, crediteredes paa de allerfleste Varer, hvorimod Consumtionen erlagdes, naar consumtionspligtige Gjenstande indførtes til Byen, og at der selvfølgelig ikke var nogen anden Maade at faae dem tilbage paa, end derved, at man udførte dem igjen. En enkelt Artikel, som netop ved den sidste Toldlovgivning, som vi vedtog, ikke var Gjenstand for saadan Creditering af Tolden, var stempelplichtige Manufacturvarer. Der har Toldopsynet erkjendt, at det var fuldkommen i sin Orden, at Vedkommende, som havde erlagt — der var Afgiften saaledes betalt — den høiere Afgift af disse Varer, som herefter skulde betales med en lavere Told for Fremtiden, burde have denne tilbage, og det traf derfor den Foranstaltning, at alle Ciere af saadanne Varer kunde bringe dem paa Toldboden, og der faae Forskjellen mellem den lavere Told, som herefter skal gjælde, og den høiere, som tidligere var erlagt, tilbagebetalt. Jeg skjønner derfor ikke rettere, end at